Rocznik 1928. Nr. 51.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Świętochłowice, dnia 23-go grudnia 1928 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: Siwy, dyrektor biur, Wydział Powiatowy, Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 1605, 1611, 1612, 1646, 1647; Katowice 99.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY.

1.

Rozporządzenie
Prezydenta Rzeczypospolitej
z dnia 16. marca 1928 r.
o ewidencji i kontroli ruchu ludności.

Na podstawie art. 44. ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia ogólne.

Art. 1. Gminy wiejskie i miejskie obowiązane są prowadzić na swym obszarze ewidencję i kontrolę ruchu ludności. Czynności te gminy sprawują pod nadzorem władz administracji ogólnej

Minister Spraw Wewnętrznych może powierzyć ten obowiązek w poszczególnych gminach lub w poszczególnych miejscowościach, leżących poza siedzibą urzędu gminnego (art. 6), innym podległym sobie władzom lub organom, jeśli ze względów bezpieczeństwa lub z uwagi na warunki miejscowe uzna to za konieczne.

Art. 2. Minister Spraw Wewnętrznych ustali sposób i tryb postępowania przy prowadzeniu ewidencji i kontroli ruchu ludności oraz określi wzory i treść potrzebnych przy tem ksiąg względnie rejestrów.

Art. 3. Prowadzący księgi stanu cywilnego obowiązani są co trzy miesiące przesyłać właściwym gminom dokładne dane o zaszłych w ciągu tego czasu przypadkach urodzin, śmierci (zgonów) i ślubów. Formę, treść i tryb przesyłania tych zawiadomień ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 4. Właściwy wojewoda może w drodze rozporządzenia wprowadzić w poszczególnych miejscowościach dla wszystkich lub niektórych kategorji domów obowiązek prowadzenia przez właścicieli lub dzierżawców domów ksiąg lub rejestrów meldunkowych, albo zamiast nich list osób w domu zamieszkałych, albo wreszcie ksiąg względnie rejestrów i list równocześnie. Rozporządzenie wojewody ustali treść i sposób prowadzenia tych ksiąg, rejestrów i list.

Art. 5. Właściciele, dzierżawcy lub inni odpowiedzialni kierownicy hoteli, pensjonatów, domów noclegowych i innych wszelkiego rodzaju zakładów, przeznaczonych do przyjmowania osób na mieszkanie lub nocleg za opłatą lub bezpłatnie, bez względu na to w jakiej miejscowości zakłady takie się znajdują, obowiązani są prowadzić księgi lub rejestry meldunkowe swego zakładu oraz listy osób w ich zakładzie przebywających. Listy takie winny być umieszczone przy wejściu do zakładu w miejscu widocznem dla wszystkich wchodzących. Treść i sposób prowadzenia ksiąg, względnie rejestrów i list ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 6. Wojewoda może zarządzić, aby czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności (art. 1) prowadzone były przez gminy oddzielnie w tych miejscowościoch poza siedzibą urzędów gminnych, w których uzna to za wskazane ze względu na warunki miejscowe i potrzeby ludności.

Rozdział II.

O meldunkach.

Art. 7. Kto przebywa w jakiejkolwiek miejscowości dłużej niż 24 godziny winien być zameldowany w gminie przed upływem następnych 24 godzin. Obowiązek zameldowania ciąży na właścicielu względnie dzierżawcy domu, w którym podlegający zameldowaniu przebywa.

Osoby przebywające w jednym z zakładów, wymienionych w art. 5, winny być zameldowane w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu bez względu na czas, przez który przebywają lub zamierzają przebywać.

Art. 8. Kto opuszcza swoje miejsce zamieszkania i przenosi się do innej miejscowości względnie przeprowadza się do innego mieszkania w innym domu w obrębie tej samej miejscowości, winien być wymeldowany w gminie przez właściciela lub dzierżawcę domu, w którym zamieszkiwał, najpóźniej przed upływem 48 godzin od chwili opuszczenia mieszkania.

Kto opuszcza jeden z zakładów wymienionych w art. 5, winien być wymeldowany w gminie przez odpowiedzialnego kierownika zakładu przed upływem 24 godzin od chwili opuszczenia, bez względu na to, czy opuszcza zakład czasowo lub na stałe.

Art. 9. Spełnianie obowiązków wymienionych w art. 4, 5, 7 i 8 niniejszego rozporządzenia może być przez właścicieli lub dzierżawców domów, względnie przez odpowiedzialnych kierowników zakładów, o których mowa w art. 5, powierzone specjalnie do tego celu wyznaczonym osobom, korzystającym z pełni praw cywilnych i obywatelskich.

O ustanowieniu takiego zastępcy należy zawiadomić właściwy urząd, spełniający czynności przewidziane w art. 1, przed rozpoczęciem przez tego zastępcę czynności.

Art. 10. Osoby podlegające zameldowaniu lub wymeldowaniu w myśl art. 7 i 8 niniejszego rozporządzenia, obowiązane są przed upływem terminu, o którym mowa w art. 7 względnie przed wyjazdem lub przeniesieniem się (art. 8) zawiadomić o swem przybyciu lub wyjeździe właściciela, dzierżawcę, kierownika zakładu, lub osobę ich zastępującą (art. 9) i udzielić mu danych potrzebnych dla zameldowania lub wymeldowania.

O ile chodzi:

1. o sublokatorów, lub o inne osoby mieszkające u lokatorów,

2. o członków rodziny i domowników pozostających we wspólnem gospodarstwie z głową rodziny i wspólnie z głową rodziny zamieszkałych.

3. o pracowników zamieszkałych u pracodawcy,

— obowiązek zawiadomienia o przybyciu lub wyjeździe tych osób ciąży na:

ad 1. lokatorze

ad 2. głowie rodziny,

ad 3. pracodawcy.

Art. 11. Właściciel, dzierżawca domu lub kierownik zakładu wymienionego w art. 5 względnie osoba zastępująca go, — obowiązany jest zawiadomić gminę o zmianach w stanie rodzinnym (urodzenie, śmierć, zaślubiny) osób zamieszkałych w domu lub zakładzie, o ile zmiany te dotyczą danych zawartych w zgłoszeniu melunkowem.

Postanowienia art. 10 stosuje się w tym wypadku analogicznie.

Art. 12. Osoby podlegające zameldowaniu i wymeldowaniu mogą na żądanie otrzymać potwierdzenie zameldowania względnie wymeldowania.

Art. 13. Zameldowanie i wymeldowanie (art. 7 i 8) oraz potwierdzenie (art. 12) nie podlegają żadnym opłatom.

Art. 14. Minister Spraw Wewnętrznych określi tryb postępowania przy zameldowaniu i wymeldowaniu oraz zakres i treść zgłoszeń meldunkowych.

Tryb postępowania w sprawach meldunkowych, dotyczących osób podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu oraz treść zgłoszeń meldunkowych tych osób określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Art. 15. W miejscowościach nie będących siedzibą urzędu gminnego, w których nie są prowadzone oddzielnie czynności ewidencji i kontroli ruchu ludności, do przyjmowania zameldowań i wymeldowań (art. 7 i 8) obowiązane są miejscowe organa gminy.

Art. 16. Minister Spraw Wewnętrznych może ze szczególnych względów bezpieczeństwa zarządzić wyjątkowe obostrzenia przepisów meldunkowych na pewnych obszarach lub w pewnych miejscowościach (np. miejscowości przygraniczne, rejony forteczne i t. p.).

Obostrzenia te mogą polegać na:

a) ustanowieniu skróconych terminów dla zgłoszeń meldunkowych, składanych w myśl art. 7;

b) ustanowieniu obowiązku wymeldowywania się osób wyjeżdżających, bez względu na to, czy będzie to zmiana miejsca zamieszkania, adresu lub pobytu (art. 8).

Rozdział III.

O tożsamości osób.

Art. 17. W celach kontroli ruchu ludności mogą organa władz administracji ogólnej, gmin i policji państwowej żądać od poszczególnych osób wylegitymowania się. Do tego celu mogą służyć wszelkiego rodzaju dokumenty wydane przez władze publiczne, a stwierdzające tożsamość osoby w sposób nie nasuwający uzasadnionych wątpliwości, a w braku takich dowodów — potwierdzenie wiarogodnych osób.

Przepis powyższy nie narusza w niczem specjalnych przepisów prawnych, z mocy których specjalne organa straży mają prawo żądać wylegitymowania się (przepisy o ochronie granic, łowieckie i inne).

Art. 18. Dla ułatwienia legitymowania się wydawane będą na żądanie przez gminy dowody osobiste osobom w tych gminach zamieszkałym i zameldowanym. Za dowody te pobiera się 60 gr. tytułem zwrotu kosztów druku. Żadnym innym opłatom dowody osobiste, jak również podania (wraz z załącznikami) o ich wydanie, nie podlegają.

Urzędy gminne wydające dowody winny uprzednio upewnić się w dostateczny sposób co do tożsamości osoby i co do danych podlegających umieszczeniu w dowodzie.

Jednolity wzór tych dowodów dla całego Państwa oraz ich treść i tryb postępowania przy ich wydawaniu ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych.

Art. 19. Osoby posiadające dowody osobiste, wymienione w artykule poprzednim, mogą prosić powiatową władzę administracji ogólnej o zaświadczenie w dowodzie osobistym, że są obywatelami polskimi.

Powiatowe władze administracji ogólnej nie odmówią zaświadczenia, jeżeli po sprawdzeniu stwierdzą, że osobie, starającej się o zaświadczenia, przysługuje rzeczywiście obywatelstwo polskie.

Rozdział IV.

Postanowienia specjalne i przejściowe.

Art. 20. Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych ureguluje w drodze rozporządzenia sprawy meldowania się osób wojskowych i cywilnych zajmujących pomieszczenia w koszarach i innych budynkach, zajętych przez wojsko oraz sprawy prowadzenia domowych ksiąg meldunkowych, względnie rejestrów meldunkowych i załatwienia czynności meldunkowych w takich budynkach.

Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych regulować będzie w drodze rozporządzeń sposób meldowania osób, którym przysługuje prawo eksterytorjalności, zawodowych konsulów państw obcych oraz członków ich rodzin, o ile prowadzą z nimi wspólne gospodarstwo domowe, oraz podległego mu personelu urzędniczego, jako też ich służby osobistej, — posiadających obywatelstwo obce.

Art. 21. Wszystkie osoby, które w chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia przebywają dłużej niż 48 godzin w jakiejkolwiek miejscowości na obszarze Państwa bez zameldowania się, obowiązane są zameldować się w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia w ciągu 48 godzin od chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Art. 22. Minister Spraw Wewnętrznych w ramach swoich upoważnień, wynikających z niniejszego rozporządzenia, może upoważnić wojewodów do wydawania rozporządzeń szczegółowych.

Art. 23. Postanowienia obowiązujących przepisów, dotyczących cudzoziemców nie zostają naruszone niniejszym rozporządzeniem, z tem jednakże, że wykonanie przez cudzoziemca obowiązku meldunkowego, przewidzianego w art. 8 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn 13 sierpnia 1926 r. o cudzoziemcach (Dz. U. R P. Nr. 83, poz. 465) będzie uskuteczniane w sposób i w terminach przewidzianych w artykule 10 niniejszego rozporządzenia.

Rozporządzenie niniejsze nie narusza przepisów dotyczących powszechnego obowiązku wojskowego.

Meldunki przewidziane rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 stycznia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 26), zmieniającem i uzupełniającem niektóre postanowienia ustawy o powszechnym obowiązku służby wojskowej, będą prowadzone łącznie z meldunkami określonemi niniejszem rozporządzeniem przez władze i organa wymienione w art. 1, w sposób który określi rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych.

Pozatem postanowienia niniejszego rozporządzenia nie wykluczają odmiennego uregulowania całkowicie lub częściowo sprawy dowodów osobistych i meldunków, bądz dla poszczególnych miejscowości, jak np. dla miejscowości w strefie nadgranicznej, bądź na wypadek szczególnych warunków, jak np. stanu wyjątkowego i wojennego, gdy odpowiednie przepisy specjalne dają podstawę do takiego uregulowania.

Rozdział V.

Postanowienia karne.

Art. 24. 1) Kto podrabia lub przerabia (fałszuje) przewidziane na mocy niniejszego rozporządzenia lub rozporządzeń na niem opartych,

dokumenty, pieczęcie lub pieczątki urzędowe na tych dokumentach, albo kto z takich podrobionych lub przerobionych dokumentów, pieczęci lub pieczątek świadomie korzysta lub dostarcza ich innym osobom,

2) kto fałszuje, podrabia lub przerabia zapisy w księgach meldunkowych, rejestrach lub listach, albo świadomie czyni w nich zapisy nieodpowiadające rzeczywistemu stanowi rzeczy,

3) kto składa w gminach lub wobec osób i władz wymienionych w art. 1, 3, 6, 17, 18, 19 i 20 niniejszego rozporządzenia świadomie fałszywe zeznania lub dowody, albo świadomie zamilcza ważne okoliczności, potrzebne do dokonania zapisu do ksiąg meldunkowych, rejestrów lub list, albo do otrzymania zaświadczenia, czy innego dokumentu opartego na niniejszem rozporządzeniu lub do stwierdzenia tożsamości osoby, albo kto świadomie korzysta z zaświadczenia lub dokumentu na podstawie takich zeznań lub zapisków uzyskanego,

4) kto legitymuje się dokumentem autentycznym, lecz należącym do innej osoby, lub kto swój lub należący do trzeciej osoby dokument autentyczny oddaje innej osobie w tym celu, aby służył tej osobie do legitymowania się,

5) kto usiłuje popełnić jeden z czynów wymienionych w punktach 1 — niniejszego artykułu, albo do takiego czynu świadomie podżega lub pomaga,

— ulegnie karze więzienia do jednego roku lub karze grzywny do 10.000 zł., albo obu tym karom łącznie, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej według powszechnych ustaw karnych.

Na obszarze, na którym obowiązuje ustawa karna z 1852 r., zamiast więzienia orzeka się, jako za wykroczenie, ścisły areszt.

Do orzekania są właściwe sądy powiatowe (pokoju).

Art. 25. 1) Kto nie dopełni formalności meldunkowych. przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu lub rozporządzeniach na jego podstawie wydanych, albo zaniedba wykonanie innych obowiązków, wynikających z niniejszego rozporządzenia, lub rozporządzeń na jego podstawie wydanych, albo wykonywa je w sposób nieprzepisany,

2) kto, chociażby bez złej woli, ale należytego zbadania. czyni w księgach meldunkowych, względnie w rejestrach, lub listach, przewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, niezgodne z rzeczywistym stanem rzeczy zapisy lub wydaje takie zaświadczenia lub dowody, albo kto w związku z dokonaniem formalności meldunkowych lub na żądanie wylegitymowania się składa lekkomyślnie wprowadzające w błąd dowody lub zeznania,

3) kto winien jest naruszenia lub nieprzestrzegania innych przepisów niniejszego rozporządzenia. lub uchyla się od wykonania zarządzeń władz, opartych na niniejszym rozporządzeniu,

— ulegnie karze grzywny do 2.000 zł lub karze aresztu do 4 tygodni, albo obu tym karom łącznie.

Władza orzekająca oznaczy w orzeczeniu na wypadek niemożności ściągnięcia grzywny zastępczego aresztu, według słusznego uznania, jednak nie ponad 3 tygodnie.

Art. 26. Do orzekania o czynach przewidzianych w artykule poprzednim powołane są powiatowe władze administracji ogólnej.

Skazany orzeczeniem powiatowej władzy administracji ogólnej może w ciągu siedmiu dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na ręce tej władzy żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi okręgowemu, który rozstrzyga prawomocnie przy odpowiedniem zastosowaniu przepisów postępowania obowiązujących go w pierwszej instancji. Na wniosek prokuratora będzie zarządzone postępowanie uproszczone; wyrok sędziego nie ulega zaskarżeniu.

W postępowaniu sądowem orzeczenie władzy administracyjnej zastępuje prawomocny akt oskarżenia (wniosek w postępowaniu uproszczonem). Przed wyznaczeniem rozprawy przewodniczący (sędzia) może zarządzić przesłuchanie przez właściwy sąd powiatowy (pokoju) oskarżonego, świadków i biegłych; świadków i biegłych można przesłuchać pod przysięgą. Sąd postanawia według swego uznania, których świadków i biegłych przesłucha na rozprawie pod przysięgą lub bez zaprzysiężenia, a których zeznania będą odczytane; wolno odczytywać zapiski, dochodzenia i inne części akt administracyjnych.

Żądanie przekazania sprawy sądowi nie wstrzymuje ściągnięcia grzywny.

Art. 27. Niezależnie od orzeczonej kary powiatowa władza administracji ogólnej może pozbawić osobę wymienioną w art. 4, 5, i 9 niniejszego rozporządzenia prawa prowadzenia ksiąg meldunkowych i spełnienia czynności w artykułach tych przewidzianych i może do tych czynności wyznaczyć inną osobę na koszt właściciela, względnie dzierżawcy zakładu lub domu w artykułach tych wymienionych.

Rozdział VI.
Przepisy końcowe.

Art. 28. Wszędzie, gdzie w rozporządzeniu niniejszem wymieniony jest wojewoda, należy dla m. stół. Warszawy rozumieć Komisarza Rządu na m. st. Warszawę.

Art. 29. Prepisy art. 18 i 19 niniejszego rozporządzenia oraz wynikające z tych przepisów sankcje karne, przewidziane w rozdziale V wchodzą w życie w terminie, jaki wskaże rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych, o którem mowa w ustępie 3 art. 18.

Inne przepisy niniejszego rozporządzenia wchodzą w życie w 6 miesięcy po ogłoszeniu.

Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej. Jednocześnie tracą moc obowiązującą wszystkie przepisy w sprawach rozporządzeniem tem unormowanych.

Art. 30. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Spraw Wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych, co do art. 20 ust. 2 w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych, a w zakresie postanowień karnych— Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Prezydent Rzeczypospolitej:
I. Mościcki.

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
J. Piłsudski.

Minister:
K. Bartel.

Minister Spraw Wewnętrznych:
Sławoj Składkowski.

Minister Spraw Zagranicznych:
August Zaleski.

Minister Skarbu:
G. Czechowicz.

Minister Sprawiedliwości:
A. Meysztowicz.

Minister Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
Dr. Dobrucki.

Minister Rolnictwa:
K. Niezabytowski.

Minister Przemysłu i Handlu:
E. Kwiatkowski.

Minister Komunikacji:
Romocki.

Minister Robót Publicznych:
Moraczewski.

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
Dr. Jurkiewicz.

Minister Reform Rolnych:
Witold Staniewicz.

Minister Poczt i Telegrafów:
Bogusław Miedziński.

2.

Rozporządzenie

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 30 listopada 1928 r.

o dowodach osobistych.

Na podstawie art. 18, 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zarządzam co następuje:

§ 1. Każda osoba zapisana do rejestru meldunkowego jako zamieszkała w gminie, może żądać wydania jej przez tę gminę dowodu osobistego według wzoru, ustalonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia (załącznik Nr. 1).

Przy zgłoszeniu żądania należy złożyć 60 gr. tytułem zwrotu kosztów druku, oraz dwa egzemplarze fotografji wymiaru 4 × 5 cm.

§ 2. Na dowodzie umięszcza się jeden egzemplarz fotografji.

Przed wydaniem dowód osobisty powinien być podpisany przez osobę, dla której jest przeznaczony. Jeżeli osoba ta jest niepiśmienną, okoliczność tę należy stwierdzić w rubryce przeznaczonej na podpis.

§ 3. Dane, podlegające umieszczeniu na dowodzie osobistym, nie mogą być sprzeczne z danemi znajdującemi się w rejestrze meldunkowym gminy. W razie rozbieżności należy spowodować odpowiednie sprawdzenie i sprostowanie.

§ 4. Gminy prowadzą ewidencję wydanych dowodów osobistych, zamieszczając w wykazie imię i nazwisko właściciela dowodu, datę wystawienia i Nr. dowodu (załącznik Nr. 2); drugie egzemplarze fotografji przechowuje się w aktach.

§ 5. Osoba, która chce uzyskać zaświadczenie w dowodzie osobistym, że jest obywatelem polskim, powinna wnieść odpowiednie podanie do właściwej, podług jej miejsca zamieszkania, powiatowej władzy administracji ogólnej.

Do podania należy dołączyć dowody, pozwalające stwierdzić obywatelstwo polskie wnoszącego.

§ 6. Zaświadczenie powinno mieć następujące brzmienie: „Stosownie do art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zaświadczam, że wymieniony w niniejszym dowodzie p. . . . . - jest obywatelem polskim, co zostało stwierdzone na podstawie . . . ."

§ 7. Do chwili założenia wspomnianych w § 1 niniejszego rozporządzenia rejestrów meldunkowych będzie uprawniona do otrzymania dowodu osobistego każda osoba, która jest zameldowana w danej gminie według obowiązujących dotychczas przepisów i tam zamieszkuje.

§ 8. Przepisy art. 18 i 19 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309), oraz wynikające z tych przepisów sankcje karne, przewidziane w rozdziale V tegoż rozporządzenia, wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 1929 r.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1. stycznia 1929 r.

Minister Spraw Wewnętrznych
Sławoj Składkowski.

Załącznik Nr. 1 do rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 29 listopada 1928 r. (poz. 898).

Wzór dowodu osobistego.

Karta sztywnego papieru koloru szaro-niebieskiego, wymiarów 12 × 16 cm., złożona przez środek, tworzy cztery strony (o wymiarach 8 × 12 cm.,) na których mają być zamieszczone następujące oznaki i napisy:

Str. 1.

Województwo
Powiat
Gmina

DOWÓD OSOBISTY

wydany na podstawie art. 18 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16. marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32. poz. 309).

Str. 2.

Nr. dowodu osobistego ....
Nazwisko ....
Imię ....
Data urodzenia ....
Miejsce urodzenia ....
Imię ojca .... matki ....
Zawód ....
Miejsce zamieszkania ....
Wzrost ....
Twarz ....
Włosy ....
Oczy ....
Znaki szczególne ....
Wydany dnia ....
Podpis ....

Pieczęć gminy

Str. 3.

Miejsce na fotografję

Własnoręczny podpis osoby wyszczególnionej w dowodzie

....

Stosownie do art. 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16. marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309) zaświadczam, że wymieniony w niniejszym dowodzie p. ....

....

jest obywatelem polskim, co zostało stwierdzone na podstawie ....

Starostwo w ....
Nr. ....
Data ....

Podpis starosty

Pieczęć

Str. 4.

Wyciąg z art. 18 i 19 rozp. Prezydenta R. P. z dnia 16. marca 1928 r. o ewidencji i kontroli ruchu ludności (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 309).

art. 18: Dla ułatwienia legitymowania się wydawane będą na żądanie przez gminy dowody osobiste osobom w tych gminach zamieszkałym i zameldowanym. Za dowody te pobiera się 60 gr. tytułem zwrotu kosztów druku. Żadnym innym opłatom dowody osobiste, jak również podania (wraz z załącznikami) o ich wydanie, nie podlegają.

art. 19: Osoby, posiadające dowody osobiste, wymienione w artykule poprzednim, mogą prosić powiatową władzę administracji ogólnej o zaświadczenie w dowodzie osobistym, że są obywatelami polskimi.

Powiatowe władze administracji ogólnej nie odmówią zaświadczenia jeżeli po sprawdzeniu stwierdzą, że osobie, starającej się o zaświadczenie, przysługuje rzeczywiście obywatelstwo polskie.

Str. 1.

Załącznik Nr, 2 do rozp. Min. Spr. Wewn. z dnia 29. listopada 1928 r. (poz. 898).

Ewidencja dowodów osobistych

wydanych przez Zarząd gminy ....

Str. 2.

Nr. porz.	Nazwisko	Imię	Data i miejsce urodynia	Nr. i data wystawienia dowodu	Adres właściciela dowodu	Uwagi

Powyższe rozporządzenia podaję do publicznej wiadomości.

Swiętochłowice, dnia 18. grudnia 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

3.

Ogłoszenie.

dot. badania koni przekraczających granicę polsko — niemiecką.

W myśl weterynaryjno- policyjnych przepisów wykonawczych do art. 240 Konwencji Genewskiej ustalono terminy i miejsca dla bezpłatnego badania koni przekraczających granicę polsko-niemiecką w roku 1929 jak następuje:

I. Hindenburg (Zabrze), Marktplatz an der Alsenstrasse:

4. stycznia	1929 r.	2. lipca	1929 r.
5. lutego	„	6. sierpnia	„
5. marca	„	3. września	„
2. kwietnia	„	1. października	„
7. maja	„	5. listopada	„
4. czerwca	„	3. grundnia	„

od godziny **8** do **9** przedpołudniem.

II. Beuthen (Bytom), Reichspräsidentenplatz:

2. stycznia	1929 r.	3. lipca	1929 r.
6. lutego	„	7. sierpnia	„
6. marca	„	4. września	„
3. kwietnia	„	2. października	„
1. Maja	„	6. listopada	„
5. czerwca	„	4. grudnia	„

Powyższe podaję do publicznej wiadomości.

Świętochłowice dnia 14. grudnia 1928 r.

Starosta

(—) Szaliński.

4.

Obwieszczenie

Podaję do publicznej wiadomości, że termin zawieszenia w czynnościach służbowych badacza mięsa Mikołaja Grabowskiego w Wielkiej Dąbrówce przesunełem do odwołania.

Temsamem powierzyłem pełnienie zastępstwa badania mięsa w tym okręgu do odwołania p. Augustynowi Baronowi — badaczowi mięsa w Brzezinach.

Świętochłowice, dnia 6. grudnia 1928 r.

Starosta

(—) Szaliński m. p.

5.

Obwieszczenie

dot. Zmiany okręgów urzędu stanu cywilnego Świętochłowice—Nowy Bytom.

W sprawie zmiany okręgów urzędu stanu cywilnego Świętochłowice — Nowy Bytom wydał p. Wojewoda reskryptem z dnia 1. XII. 1928 Ad. 12/1 następujące zarządzenie:

1. Na podstawie § 2 ustawy z dn. 6. lutego 1875 r. (Zb. Ust. Rz. Niem. str. 23) znosi się Urząd stanu cywilnego w Nowym Bytomiu okręg II. obejmujący miejscowość Zgoda z ulicą Wolności, placem Kremskiego, Kolonję Drzymały, Hutę Klary i Kopalnię Otylji.
2. Dotychczasowy Urząd Stanu Cywilnego „Nowy Bytom okręg I." otrzymuje nazwę Urząd Stanu Cywilnego „Nowy Bytom". Urząd Stanu Cywilnego w Nowym Bytomiu obejmuje dotychczasowy obszar Urzędu Stanu Cywilnego w Nowym Bytomiu okręg I, i ze zniesionego Urzędu Stanu Cywilnego w Nowym Bytomiu II obszar kopalni Otylji (ul. Lompy przy starym kościele.

3. Dotychczasowy Urząd Stanu Cywilnego w Świętochłowicach który otrzymuje nazwę „Urząd Stanu Cywilnego okręg I w Świętochłowicach". Obejmuje ten Urząd dotychczasowy obszar Urzędu Stanu Cywilnego w Świętochłowicach, z wyjątkiem kolonji Hugona i kolonji Falwy.

4. Tworzy się nowy Urząd Stanu Cywilnego w Świętochłowicach, który otrzymuje nazwę Urząd Stanu Cywilnego okręg II w Świętochłowicach. Obszar Urzędu Stanu Cywilnego okręg II w Świętochłowicach obejmuje miejscowość „Zgoda" bez kopalni Otylji (ul. Lompy), która dotychczas należała do zlikwidowanego Urzędu Stanu Cywilnego w Nowym Bytomiu II. dalej kolonję Hugona i kolonję Falwy.

Zarządzenie niniejsze w chodzi w życie z dniem 1. stycznia 1929 r.

Rejestra urzędu stanu cywilnego Nowy Bytom II (Zgoda), prowadzone aż do utworzenia nowego okręgu Świętochłowice II, pozostaną nadal przy pierwotnym (macierzystym) urzędzie stanu cywilnego (tj. w Nowym Bytomiu).

Pomyśli § 4 ustawy z dnia 6. II. 1875 r. wyraził Pan Wojewoda zgodę na mianowanie zastępcami urzędnika stanu cywilnego okręgu II w Świętochłowicach:

1. starszego sekretarza gminnego Józefa Twardocha w Świętochłowicach,

2. sekretarza gminnego Franciszka Hajduka w Świętochłowicach.

Świętochłowice, dnia 12. grudnia 1928 r.

Starosta i Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

6.

Dot. Urlopowania naczelnika gminy Godula.

Naczelnikowi gminy Godula udzielam urlopu wypoczynkowego od 27. grudnia 1928 r. do 23. stycznia 1929 r.

Zastępstwo obejmie ławnik gminy p. Andrzejowski.

Świętochłowice, dnia 15 XII. 1928 r.

Starosta i Przewodniczący

Wydziału Powiatowego

L. dz. W. K. 1842. (—) Szaliński.

7.

Dot. wyłudzania wsparć.

1. Zębalski Józef, przyn. do Magistratu m. Zawiercie powiatu Zawierciańskiego, wojew. Kieleckiego,

2. Dudek Emilja, przyn. do Mag. m. Zawiercia, pow. Zawiercie Wojew. Kieleckie,

3. Ganzwajza Lidja, przyn. do Mag. m. Zawiercia pow. Zawiercie Woj. Kieleckie,

4. Gogała Antoni przyn. do Mag. m. Zawiercia pow. Zawiercie Woj. Kie.eckie,

5. Ziemba Józef, lat 22, przyn. do Mag. m. Sosnowca, pow. będzińskiego Wojew. Kieleckiego.

6. Rutke Bronisław, lat 31 przyn. do Magistratu m. Sosnowca, pow. będzińskiego Wojew. Kieleckiego,

7. Zulichowski Stanisław, lat 28, syn Józefa i Marji, przyn. do Magistratu m. Sosnowca, pow. będzińskiego, Wojew. Kieleckie,

8. Stępień Jan, urodz. w dn 7. XII. 1892 r. przyn. do gm. Wierzbno, pow. Miechowskiego

9. Wojciech Gongorowski, lat 56, mieszkaniec gminy Poddębce powiatu Łuckiego

włóczą się po kraju i wyłudzają pod różnemi pozorami zapomogi od związków komunalnych.

Powyższe podaje się do wiadomości z tem, że ewentl. wypłacone kwoty zwracane nie będą.

Świętochłowice, dnia 15. XII. 1928 r.

Przewodniczący Wydziału Powiatowego

(—) Szaliński.

8.

Zarządzenie policyjne dot. tępienia szczurów.

Z powodu rozszerżania się w gminie Nowe Hajduki plagi szczurów, które są roznosicielami chorób zakaźnych zarządzam na cały teren gminy Nowe Hajduki na mocy § 20 ustawy z dnia 30. VI. 1900 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych ogólne tępienie szczurów dnia 28. i 29. grudnia 1928 r.

Wyłożenie trucizny winno nnstąpić przy ścisłem zachowaniu środków ostróżności.

Właściciele lub zarządcy domów, którzy się do powyższego zarządzenia nie zastosują owem zostaną w myśl § 46 ustęp 2 wyżej cytowanej ustawy ukarani grzywną do wysokości 30.00 zł. lub 3 dni aresztem.

Wielkie Hajduki, dnia 14. grudnia 1928 r.

Naczelnik

urzędu okręgowego

(—) Golasz.

9.

Obwieszczenie

Dotyczy:

Ustalenia stawki podatkowej do podatku gruntowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1928/29.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 19. października 1928 r. przyjętej do wiadomości przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 6. listopada 1928 r. L. dz. W. K. 1616/28 będzie na rok rachunkowy 1928/29. pobierany podatek gruntowy komunalny w wysokości 100% w formie dodatku do państwowego podatku gruntowego.

Lipiny, dnia 6. grudnia 1928 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

10.

Obwieszczenie

Dotyczy:

Ustalenia stawki podatkowej do podatku budynkowego w gminie Lipiny na rok rachunkowy 1928/29.

Na mocy uchwały rady gminnej z dnia 19. X. 1928 r. zatwierdzonej przez Wydział Powiatowy w Świętochłowicach w dniu 23. XI. 1928 r. L dz. W. K. 1617/28 będzie na rok rachunkowy 1928/29 pobierany podatek budynkowy w wysokości 5% od pospolitej wartości budynków.

Lipiny, dnia 6. grudnia 1928 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

11.

Obwieszczenie

Dot. Pobierania dodatków komunalnych do opłat państwowych na wyrób i sprzedaż trunków, przetworów wódczanych i spirytusowych na rok 1929-

Rada gminna uchwaliła na posiedzeniu w dniu 29. listopada 1928 r. pobierać dodatek w wysokości 50% do opłat państwowych.

(—) Kupczyk Czesław, (—) Pollok (—) Lazar.

Powyższą uchwałę rady gminnej w Lipinach zatwierdza się na podstawie artykułów 1, 10 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w Województwie Śląskiem w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z 8. VII. 1926 r. (Dz. U. Sl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 5. XII. 1928 r.

W Imieniu Wydziału Powiatowego

W. K. 1777/28 **Przewodniczący**

(—) Szaliński.

O g ł o s z o n o

Lipiny, dnia 14. grudnia 1928 r.

Naczelnik gminy

(—) Fr. Lazar.

12.

KOMUNIKATY.

Organizacja Stacji Opieki nad Matką i Dzieckiem.

Zrozumienie konieczności założenia w każdej gminie Stacji Opieki nad matką i dzieckiem jest w naszym powiecie coraz większe i nie od rzeczy będzie dać kilka wskazówek w jakim kierunku kroki w stępne powinny być zrobione.

Inicjatywę podejmują albo osoby z pośród miejscowego społeczeństwa, które w porozumieniu z gminnym urzędem Opieki Społecznej zawiązują Komitet Stacji, wyłaniający z siebie zarząd, który przejmuja na siebie administrację poradni.

Najwięcej powołanemi jednostkami do kierowania taką instytucją są naturalnie miejscowy lekarz, żony lekarzy, nauczycielki, położne i wogóle obywatele interesujący się sprawami społecznemi. — Często się będzie zdarzać, że inicjatywa nie wyjdzie z łona samego społeczyństwa, ale ze strony urzędu gminnego, ale i wtenczas koniecznem jest aby komitet poradni się zawiązał, bo tylko przez taki komitet zrozumienie dobrodziejstwa takiej poradni, potrafi się rozpropagować i otoczyć pracującą poradnię opieką, nadzorem i dostarczy pomocy w jej rozległych pracach.

Aby poradnia spełniła należycie swoje zadanie musi ona mieć należyte pomieszczenie i dobrze wykształconą opiekunkę wywiadowczynię.

Lokal winnien się składać najmniej z dwóch ubikacji, poczekalni i pokoju przyjęć, pożądanem jest aby i pielęgniarka miała swój własny pokój gdzieby załatwiała rozległą pracę biurową i mogła

przechowywać swoje przybory i inwentarz poradniany ewentualnie lampę kwarcową.

Poczekalnia winna być umeblowana skromnie w białe mebelki i zaopatrzona w stoły do przewijania niemowląt. Ściany winne być obwieszone plakatami propagandowemi.

Pokój przyjęć winien posiadać biurko dla lekarza, otomanę, stół do badania, wagę dla dzieci, miarę przesuwalną do pomiaru długości, szafkę na instrumenta, umywalnię.

Główna praca w stacji opiera się na pielęgniarce-wywiadowczyni, gdyż od jej fachowego wykształcenia i zdolności do pracy społecznej zależy w głównej mierze prowadzenie stacji, to też na wyszkolenie tych pielęgniarek kładzie się dzisiaj wielki nacisk w szkołach pielęgniarstwa, które znajdują się w następujących miejscowościach: Warszawa, Poznań, Kraków i Katowice. — Z dyrekcjami tych szkół należy się porozumieć co do zaangażowania pielęgniarki przyczem muszę zaznaczyć, że katowicka szkoła wypuści za niedługo pierwszych kilka uczenic i rozpocznie nowy kurs dwuletni na który przyjmie stypendystki gminne. — Gdyby mimo wszystkich zabiegów tworząca się poradnia nie mogłaby zakontraktować wyszkolonej pielęgniarki natenczas lukę można wypełnić siostrą zakonną, które częstokroć mogą się pochwalić bardzo chętnemi i utalentowanemi społecznie pracowniczkami.

Co do lekarza to naturalnie w rachubę wchodzi zawsze miejscowy lekarz, gdzie jednak ma się wybór między kilku lekarzami należy wybrać tego, który okazuje większe zainteresowanie dla spraw higieny społecznej, bo praca w poradni jest raczej pracą obywatelską niż źródłem zarobku i mało lekarzy ma czas i ochotę na tego rodzaju ofiarniczą pracę.

Po przygotowaniu lokalu, zakontraktowaniu opiekunki i lekarza należy poradnię zarejestrować w powiatowym urzędzie opieki społecznej w Wojewódzkim Urzędzie, Wydział Opieki Społecznej i Polskim Komitecie Pomocy Dzieciom w Warszawie.

Wojewódzki Urząd prawnie funkcjonującym poradniom na ich wniosek przyznaje stałą subwencję około 500 zł kwartalnie, Polski Komitet Pomocy Dzieciom po minimalnych cenach dostarcza wszelkich potrzebnych druków materjału propagandowego i po niskich cenach przedmiotów inwentarzowych poradni, bielizny dziecinnej, środków higienicznych itd.

Wszelkie szczegóły o prowadzeniu poradni zawiera podręcznik Dr. Gromskiego p. t. „Stacja Opieki nad Matką i Dzieckiem“ wydana nakładem wydawnictwa Polskiego Komitetu Pomocy Dzieciom w Warszawie. — Podręcznik ten winien się znaleźć w bibljotece każdego urzędu opieki społecznej.

Przy każdej Poradni dla Matek i Dzieci winna być urządzona specjalna kuchnia dla mleka pasteryzowanego dla dzieci, jest to już naturalnie urządzenie drogie, o ile ma być racjonalnie prowadzone ale i małem nakładem kapitału można założyć prowizoryczną kuchnię, zwłaszcza jeżeli rozchodzi się o małą miejscowość. Sposób urządzenia takiej kuchni wyjaśnia doskonale powyżej cytowany podręcznik, który sprawę tę omawia w najdrobniejszych szczegółach.

Na zakończenie podam do wiadomości jak w naszym powiecie przedstawia się dotychczas sprawa poradni dla matek i dzieci.

Najsprawniej funkcjonująca poradnia znajduje się w Rudzie, a to dzięki wytężonej pracy miejcowego Komitetu Pań i poparciu Urzędu gminnego.

Poradnia w W. Piekarach z powodu braku odpowiedniego lokalu i braku należytego zrozumienia u miarodajnych czynników przechodzi kryzys.

Poradnia w Szarleju źle zorganizowana w zawiązku przestała funkcjonować i prawdopodobnie ponownie zostanie postawiona na nogi po uzyskaniu odpowiedniego lokalu.

Nowy Bytom dzięki staraniom Naczelnika gminy w tych dniach otwarł poradnię ładnie urządzoną w gmachu nowego ratusza.

Po wybudowaniu specjalnego budynku, który już się buduje, poradnia zostanie tam przeniesiona i dostanie nowocześnie urządzoną kuchnię mleczną.

Brzeziny w budującym się gmachu dla starców założą w przyszłym roku stację i kuchnię mleczną.

Świętochłowice walczące z brakiem odpowiedniego lokalu w najkrótszym czasie uruchomiają stację w budynku urzędu gminnego prowizorycznie.

Dla Lipin, Chropaczowa i Łagiewnik uzyskano znaczną subwencję z funduszy Wojewódzkich tak, że prawdopodobnie z początkiem przyszłego roku przystąpi się do budowy specjalnego gmachu na ten cel. — Opis powyższego projektu podam w następnych numerach gazety powiatowej.

Gmina Godula powzięła na pamiątkę dziesięciolecia utworzyć poradnię i kuchnię mleczną i czyni w tym kierunku wstępne przygotowania.

Urząd gminny w Wielkich Hajdukach po wybudowaniu nowej wielkiej szkoły ludowej i opróżnieniu się przez tojednej ze starych przystąpi do uruchomienia kuchni mlecznej i poradni.

Dobrze funkcjonujące kuchnie mleczne znajdują się jedna w Rudzie, prowadzona pod zarządem hr. Ballestrema i druga w Lipinach przez panie niemieckie.

Żłóbki dla dzieci w powiecie mamy dwa, oba w Rudzie, jeden w zarządzie gminnym na 15 łóżek i drugi na 25 łóżek w prywatnym zarządzie hr. Ballestrema.

Prawdopodobnie trzeci żłóbek na terenie powiatu zostanie założony w Brzezinach, jako jedno z ogniw budynku opieki społecznej pod nazwą „Dom dla starców“.

(—) Dr. Hessek
lekarz powiatowy

Wydział Powiatowy Świętochłowice.

Na ostatniem posiedzeniu Komisarycznego Wydziału i Sejmiku Powiatowego, które odbyło się dnia 15. XII. 1928 r. załatwiono jedną sprawę dyscyplinarną i 2 sprawy administracyjno sporne i uchwalono między innemi udzielenie jednorazowej zapomogi dla bezrobotnych i biednych w powiecie w wysokości 20 000 zł, oraz udzielono subwencję dla sierocińca w Świętochłowicach w wysokości 750 zł, dla sierocińca w Wielkich Piekarach 400 zł, dla sierocińca w Łagiewnikach 600 zł. Następnie uchwalono przystąpić do nowoutworzonego przedsiębiorstwa Polsko Państwowej Samorządowej Linji Lotniczej „Lot" z jednym udziałem.

Pozatem załatwiono szereg spraw administracji wewnętrznej i spraw personalnych.

W dniu 19. bm. odbyłosię posiedzenie Zarządu Powiatowej Kasy Oszczędności w Świętochłowicach w gmachu Starostwa. Kierownik kasy przedstawił stan kasy dał sprawozdanie z dnia oszczędności z którego wynikało, iż Pow. Kasa Oszczędności osiągła 9 769 kont oszczędnościowych czyli, że każda czwarta rodzina powiatu świętochłowickiego posiada książeczkę oszczędnościową w Powiatowej Kasie Oszczędności w Świętochłowicach.

Założone w dniu oszczędności filje osięgły do dnia dzisiejszego 5 046 kont, z których przypada

na filję Nowy Bytom	3 512
na filję Lipiny	741
na filję Ruda	655
na filję Orzegów	138

Uchwalono założyć w dniach najbliższych dalszą filję Powiatowej Kasy Oszczędności i to w gminie Brzeziny, aby dać możność oszczędzania ludności północnej części powiatu świętochłowickiego.

Przystąpiono do częściowego losowania premji książeczek oszczędnościowych, złożonych w Powiatowej Kasie Oszczędności od dnia 31. X. do 14. XI. 1928 r. z okazji dnia oszczędności. Losy po 20. zł padły na № 2514, 2510, 3308, 2879, 3307, 1777, 2354, 2790, 2845, 2688, 2281, 2440, 2236, 3298, 2368, 2801, 2803, 2062, 2474, 2299, 1925, 3313, 3309, 2287, 2063, 2352, 2365, 3301, 2813, 3300, 1872, 2698, 2424, 2433, 3369, 3332, 3410, 2316, 3406, 3330, 2651, 2169, 2446, 3491, 3446, 3503, 3448, 3493, 3411, 2533, 3519, 3518, 3510, 3657, 3832, 3594, 3604, 3653, 3595, 3826, 3739, 3727, 3748, 3686, 3818, 3222, 524, 3224, 3185, 2120, 2092, 2134, 3106, 3071, 3025. 3107, 3108, 2188, 1791, 1792, 1790, 3264, 1979, 1814, 2022, 1953, 2758, 3123, 1672, 1857, 1869, 1951, 1834, 3249, 1993, 3110, 1673, 3117, 1969, 1971. 564, 545, 522, 348, 300, 358,

Premje po 25 zł otrzymały następujące №

3886, 3887, 3888, 3889, 3890, 3891, 3892, 3893, 3894, 3895, 3896, 3897, 3898, 3899, 3900, 3901, 3902, 3903, 3904, 3905, 3906, 3907, 3908, 3909, 3910, 3911, 3912, 3913, 3914, 3915, 3916, 3917, 3918, 3919, 3920, 3921, 3922, 3923, 3924, 3925, 3926, 3927, 3928, 3929, 3930, 3931, 3932, 3933, 3934, 3935, 3936, 3937, 3939, 3940, 3941, 3942, 3943, 3944, 3945, 3946, 3947, 3948, 3949, 3950, 3951, 3952, 3953, 3954, 3955, 3956, 3957, 3981, 3982, 3983, 3984, 3985, 3986, 3987, 3988, 3989, 3990, 3991, 3892, 3993, 3994, 3995, 3996, 3997, 3998.

Osoby, które posiadają książeczki oszczędnościowe z powyższemi numerami a którym dotychczas nie wpisano wygranej premji mogą się zgłosić w godzinach urzędowych od 8—13-ej w Powiatowej Kasie Oszczędności w Świętochłowicach w gmachu Starostwa, celem wpisania wygranej premji do książeczki oszczędnościowej. Dalsz iosowanie odbędzie się na najbliższem posiedzeniu Zarządu Powiatowej Kasy Oszczędności.

W dalszym ciągu przystąpiono do rozpatrywania wniosków o pożyczki. Udzielono kilku firmom handlowym dyskont weksli, uchwalono rachunki otwarte i udzielono w licznych wypadkach pożyczek. Ogółem udzielono 1 206 600 zł kredytu.

W końcu załatwiono sprawy administracyjne i personalne.

Gmina Godula.

W ostatni piątek odbyło się posiedzenie Rady gminnej, na którym przewodniczył naczelnik gminy p. Rudzki. Porządek dzienny był nader obfity, bo zawierał aż 15 punktów. W punkcie pierwszym przyjęto statut miejscowy dot. czyszczenia dróg w obrębie gminy. W dalszym ciągu w sprawie upamiętnienia zasług śp. Dr. Marzodki zastępstwo gminne przyjęło uchwałę, która brzmi: Ku uczczeniu pamięci zmarłego miejscowego lekarza Dr. Marzodki, który przez 44 lat w naszej miejscowości urzędował, ustanawia się Fundusz roczny we wysokości 1000 zł na przeciąg 5 lat, mający być przekazany rokrocznie do Śląskiej Pomocy Naukowej w Katowicach z zastrzeżeniem, iż 500 zł przekazuje się dla słuchaczy wyższych uczelni, 500 zł dla uczniów szkół średnich, pochodzących z gminy Goduli. Następnie wybrano dodatkowo do Deputacji opieki nad ubogimi z polskiej frakcji p. Fica, z frakcji obywatelskiej p. Kwokę. Na utrzymanie siostry-ochroniarki w Chebziu, bawiącej obecnie na kursach w Cieszynie, uchwalono na przeciąg tych kursów 50 zł miesięcznie. Odrzucono wnioski o udzielenie subwencji pojedyńczym towarzystwom i na wniosek przewodniczącego uchwalono w celu podniesienia ruchu towarzysko-społecznego przekazać z nadwyżki budżetowej pewną większą kwotę do Zespołu towarzystw, który rozdzieli subwencję w miarę potrzeby związków do niego należących. Najważniejszy punkt obrad zajmowało zastępstwo gminne sprawę obdarzenie ubogich i bezrobotnych, oraz inwalidów hutniczych i wdów pozostałych po hutnikach na gwiazdkę. Po dłuższej dyskusji postanowiono obdarzyć miejscowo ubogich, bezrobotnych, inwalidów hutników, wdów i sierót pieniędzmi. Biednych dzieci szkolnych obuwiem, na który to cel uchwalono 2400 zł dla dzieci z ochronek przyznano 200 zł, miejscowym zakładom Siostr Elżbietanek w uznaniu zasług około pielęgnacji chorych 1000 zł, ogółem wydaje się na gwiazdkę około 7500 zł. W końcu uchwalono dla robotników gminnych, tercjanów szkół, personelowi kuchni biednych i ochronek na gwiazdkę odszkodowanie we wysokości jednomiesięcznej pensji. Również postanowiona urządzić dla wszystkich, mających być obdarzonych biednych wspólną uroczystość gwiazdkową na salach w Goduli i Chebziu, na których to

uroczystościach otrzymać mają obok zapomogi gwiazdkowej jeszcze pierniki, orzechy i jabłka. Po załatwieniu tegóż punktu stawił radny p. Szajka wniosek o odszkodowanie strażaków za zniszczone buty podczas ćwiczeń letnich, na który to cel uchwaliło Zastępstwo gminne 200 zł.

OGŁOSZENIA.

Unieważnienie:

Furmanek Jan zamieszkały w Nowym Bytomiu przy ul. Niedurnego № 25, zgubił świadectwo uwolnienia ze szkoły I-szej w Nowym Bytomiu, które unieważniam.

Prenumerata wynosi 3 złote miesięcznie. Pojedyńczy numer kosztuje 0.75 zł. Prenumeratę przyjmuje każdy urząd pocztowy.— nserata: wiersz drobny dwułamowy 0,15 zł, reklamowy 0,30zł. Inserata i ogłoszenia muszą być oddane redaktorowi n ajpóźnie do czwartku każdego tygodnia.

Zakład Graficzny Konrad Leksan, Świętochłowice.